

Príbeh
o bohatom princovi

Robíme to,
čo považujeme za najlepšie.
Nie je to len
o záchrane planéty.
Je to o duchovnej stránke
vegetariánstva
(vegánstva).
Vlastne, čo sa týka
ľudskej psychológie,
každý chce
žiť dlho.
Myslím,
že väčšina ľudí
nechce zomrieť.
Len zriedkavo ľudia chcú
zomrieť alebo im
nezáleží na živote,
väčšina ľudských bytostí
chce žiť.
Nie, že by im na ňom
nezáležalo, len sú takí
unavení životom,
že nedokážu ani rozmýšľať,
nedokážu už ani začať
hľadať riešenie,
preto to proste akceptujú,
nech sa stane
čokoľvek.
Cítia sa slabí,
bezmocní.
Cítia sa zúfalí,
nech sa deje, čo sa deje:
„Je to jedno, som sám.
Aký je v tom rozdiel,
či som vegetarián
(vegán) alebo nie.
susedia stále jedia mäso?“
Každý sa pozerá
na ostatných susedov.
„On to nerobí,
prečo to mám robiť ja?“
Je to rovnaké.
Asi takto, naozaj.
Stretla som človeka,
keď som hľadala miesto
pre vás,
aby som kúpila veľké miesto.

On ma videl prichádzať
na Toyote Prius
a veľmi ma chválil.
Hovoril: „Skvelé, vidím,
že vy už ste ekologicky
uvedomelá.“
Hovorím mu:
„Toto nestačí
ale je to všetko, čo teraz
môžeme urobiť.
Prajem si, aby sme
vynašli niečo lepšie.“
Pretože aj Toyota Prius
ešte produkuje CO²,
ale je to to najlepšie,
čo môžem teraz urobiť,
a aj tak cestujem veľmi málo.
Ja nechodím nikam,
len zriadenec nám
z času na čas chodieva
nakúpiť potraviny,
tak je to.
My necestujeme,
naozaj nespôsobujeme
toľko znečistenia.
Pýtala som sa ho:
„Páči sa vám toto auto?“
Odpovedal: „Áno, páči.“
Spýtala som sa ho:
„Prečo si také nekúpite?“
Odpovedal: „Načo?
Mám iné auto.“
Hovorím mu: „Ale to nie je
Toyota Prius.“
Povedal: „Áno, viem,
ale aj tak ju nemá každý,
čo pomôže, keď si ju
ja sám kúpim?“
Každý čaká
na ostatných.
Takže niekde musíme
začať.
Musíte byť
viac entuziastickí,
nadšení, súcitní.
Dobre teda, toto je
príbeh
z budhistického písma.
Volá sa Bohatý princ.
Kým začneme,

je tu jedna poznámka.
„Život majiteľa domu
je plný starostí,
ktoré sú v rozpore
s duchovným snažením.
Tí, čo hľadajú pravdu,
s radosťou zavrhnú
taký život.“
Viete, je to z obdobia,
keď žil Budha,
takže ktokoľvek napísal
túto poznámku, musel byť
jedným z mníchov.
Pretože sa mu páčil
túlavý život
žobravého mnícha,
preto nám radí,
aby sme taký krásny život
predstavili komukoľvek
v domácnosti.
Ale viete čo?
V Indii je to iné.
Urobíte len to, že idete
a nájdete si učiteľa,
mnícha,
necháte ho, aby vám oholil
hlavu, alebo to urobíte sami
a oblečiete sa do
šafranovej róby.
To je všetko, čo urobíte.
A potom kráčate,
kamkoľvek chcete
a žijete po svojom.
Opakujem:
„Život majiteľa domu
je plný starostí,
ktoré sú v rozpore
s duchovným snažením.
Tí, čo hľadajú pravdu,
s radosťou zavrhnú
taký život.“
Znamená to, že každý,
kto chce skutočne poznať
pravdu, by mal chcieť
viest
život v odriekaní.
To je to, čo som si myslela.
A potom,
som sa všade obzerala,
môj Bože, keby každý

proste odišiel
do kláštora a každý deň
jedol a počúval príbehy,
ako by sme potom
zachránili svet?
Mimochodom, hovoríte,
že je tu sucho a teplo,
chcete vypnúť ohrievač?
Vypni ho
prosím.
Je vypnutý.
Už je vypnutý!
Páni, toľko ušetríme,
keď si tu.
Sme zelení,
zelená skupina, skvelé.
Viete čo?
Všetko, čo potrebujeme,
je len rozprašovač vody
na vrchu, taký, ako sa
používa pri požiaroch,
keď sa požiarový alarm
vypne,
voda je úplne všade,
vtedy sa už necítite
v suchu.
Niečo tu chýba,
rozprašovač.
Je to veľmi ľahké,
nemusí to byť veľmi
komplikované, proste len
zoberte záhradnú hadicu,
otvorte prívod vody,
nechajte ju na dlážke
a voda
bude všade.
Poznáte to, však?
Keď necháte
záhradnú hadicu
otvorenú bez kontroly,
voda natečie všade
a každý bude mať
na tom podiel.
Sme veľmi inovatívni.
Dokážem vynájsť čokoľvek.
V mojom domčeku,
nemáme vodovodný kohútik,
tak som to ho proste...
vyrobila sama. Nechcela som
otravovať ľudí.

Napojila som potrubie
na iné vodovodné potrubie
z hlavnej budovy
... a na to ešte hadicu
s uzáverom.
Keď chcete vodu,
stlačíte to
a voda začne tiecť von.
Je to to isté, nie?
Len nie také pekné
a pohodlné ako kohútik!
Áno! Ale voda ide.
V každom prípade,
za Budhových čias,
nebol mníchom každý.
Viete to, však?
Pretože, ide o to,
že ľudia musia
dávať Budhovi milodary,
a preto musí niekto
zarábať peniaze.
V Budhových dobách
vychádzali mnísi von,
žobrať o almužnu a jedlo.
A všetko, čo dostali,
si rozdelili
a jedli spolu
len raz za deň,
pretože si mysleli,
že tak majú byť.
Ak nič nerobili,
nepracovali,
preto jedli len
raz denne.
Mysleli tým byť
len to minimum,
potrebné na udržanie tela
a nie byť
a byť tučný.
V Číne
sú všetci mnísi
veľmi dobre živení,
pretože veria,
že ak máte okrúhlu tvár
a bacuľaté telo,
potom máte veľa
zásluh, rozumiete?
Znamená to, že ste
chvályhodnou osobou,
mních podobný laikovi.

Ak ste tuční, nie príliš tuční,
len okrúhli,
bacuľatí
a podobne,
potom ste v poriadku.
Neviem,
či majú v Indii rovnakú
situáciu alebo tradíciu
ale v Číne je to tak.
V Indii je to iné.
Ak sa stanete mníchom,
je to ľahšie,
Budha sa o vás nemusí
vôbec starať.
Urobíte len to,
že zostanete
v Budhovej blízkosti,
ak máte miesto...
Normálne nemajú
žiaden dom,
okrem prípadov,
keď si ho žiak sám postavil.
Takže zostanú
s Budhom.
Budha sa nemusí
o nič starať.
Oni len vyjdú von a žobrujú
o jedlo
a potom sa vrátia domov
a podelia sa.
V dnešnej dobe
ľudia už vedia,
čo to znamená mních.
Dobre teda,
vráťme sa k nášmu príbehu.
Je to príbeh
o bohatom princovi.
Raz sa Bodhisattva
narodil do rodiny
s veľkým bohatstvom, ktorá
bola známa svojou
mravnosťou a dobrými
spôsobmi, nie len veľkým
bohatstvom, ale mravmi
a dobrými spôsobmi.
Boli veľmi vážení
medzi ľuďmi, boli ako
občerstvujúci prameň
pre tých,
ktorí viedli dobré životy.

Táto rodina sa delila
o svoje poklady
a obilie
so Šramanmi
a Brahmanmi,
sú to rôzne triedy ľudí,
a ich dom bol otvorený
pre príbuzných i priateľov.
Viete, kto je to
Brahman, však?
V dávnych časoch,
keď ste boli zasvätení,
volali vás Brahman.
A tak sa to zachovalo
ako iná kasta,
dodnes.
Brahman je človek,
ktorý je blízko Brahmovi,
to znamená blízko Bohu
troch svetov.
A Šramani
boli asi niečo ako ľudia
s pohodlnou metódou.
V tých dobách zasvätení
a žiaci s pohodlnou metódou
navštevovali
ten dom často,
pretože to možno bola
kontaktná osoba
a bol bohatý, takže si mohol
dovoliť pomáhať ľuďom.
Takže to znie, ako by bol
dobrou kontaktnou osobou
alebo dokonca Majstrom,
kto vie.
Ako by inak tak často
zhromaždil Brahmanov a
Šramanov vo svojom dome?
A zdieľal s nimi bohatstvo.
Znie to, ako by to bolo
moje minulé miesto.
Vidíte?
Ako občerstvujúci prameň
pre tých, ktorí viedli dobré
životy, táto rodina sa delila
o svoje poklady.
Delili sa s tými,
ktorí viedli dobré životy.
Vidíte to?
Takže tí, ktorí viedli

dobré životy, boli možno tí,
ktorí prichádzali
do jeho domu na zasvätenie.
Možno práve
čakali na zasvätenie alebo
prišli počúvať prednášky
o duchovných témach.
Pretože ľudia,
ktorých nezaujímajú
duchovné témy,
tam neprišli.
Ak tam aj prišli raz,
už sa viac
nevrátili.
Chudobní a núdzni
boli nimi
tiež podporovaní
skvelé,
zatiaľ čo remeselníci
boli pod ich patronátom
a ochranou.
Dokonca kráľ si
rád zabezpečil ich
priazeň a pohostinnosť.
Takže to musel byť
nejaký majster.
Možno to bolo tak,
že tento majster poznal
len cestu k Brahmanovi.
A možno to bolo tak,
že v tom čase
poznali ľudia
len Brahma.
Vidíte, oni mali
len tri poklady.
Niečo
z astrálnej úrovne,
boha astrálnej úrovne
a potom Višnu
a Brahma.
Višnu tých čias
je bohom druhej úrovne.
Alebo je to len meno
určitej oblasti,
pomenovanie hodnosti.
Nie je to jeho meno.
Ale oni ho tak po čase
začali volať.
Takže len povedali Višnu,
Brahma.

Je to už veľmi bežné.
Višnu, Brahma.
Takže to používal, aby
predával svoj duchovný
tovar. Tak nejako to bolo.
Brahman
je najvyššia kasta
v Indii.
To bolo v časoch,
keď vás majster
mohol zasvätiť
do kráľovstva Brahma.
Potom ste boli vyššie
ako ostatní.
Potom ste sa mohli
nazývať Brahma.
Ale v dnešnej dobe,
ak nemáte majstra
a nedostali ste sa
do tretej úrovne,
je úplne nanič mať
kastu ako je Brahma.
Rozumiete?
Ale v Indii majú
ešte stále tento
systém kást.
Takže ak dokonca kráľ
si radosťou zabezpečil
ich priazeň a pohostinnosť...
to znamená,
že táto bohatá rodina
alebo osoba bola svätá
alebo to bol nejaký majster.
Načo by tam inak
chodil kráľ?
Kráľ od nich
nepotrebuje žiadnu
finančnú podporu.
Myslíte si, že tam kráľ
musí ísť
a žiadať o peniaze?
Nie.